

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 444

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 19 iulie 2013

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
233.	2	urgentă a Guvernului nr. 11/2012 privind stabilirea unor măsuri pentru eliberarea benzilor de frecvențe radio 830—862 MHz, 1747,5—1785 MHz, 1842,5—1880 MHz și 2500—2690 MHz, precum și pentru aprobarea unor măsuri în domeniul financiar-bugetar	5
673.	2	★	
236.	3	246. — Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2012 privind cadrul instituțional pentru coordonarea, implementarea și gestionarea asistenței financiare acordate României prin Mecanismul financiar al Spațiului Economic European și prin Mecanismul financiar norvegian pe perioada de programare 2009—2014	6—7
676.	3	689. — Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2012 privind cadrul instituțional pentru coordonarea, implementarea și gestionarea asistenței financiare acordate României prin Mecanismul financiar al Spațiului Economic European și prin Mecanismul financiar norvegian pe perioada de programare 2009—2014	7
★			
237.	4	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
677.	4	Decizia nr. 183 din 2 aprilie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2012 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din titlul VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente	8—10
★			
239.	5	Decizia nr. 211 din 29 aprilie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	10—13
679.		DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
		267. — Decizie privind unele măsuri pentru exercitarea funcției de președinte al Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor	13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		949. — Ordin al ministrului transporturilor privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2013 al Centrului de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile	14—16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 29/2013 privind stabilirea unor măsuri pentru plata
salarilor personalului din sistemul bugetar aferente
lunii aprilie 2013**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29 din 16 aprilie 2013 privind stabilirea unor măsuri pentru plata salariilor personalului din sistemul bugetar aferente lunii aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 220 din 17 aprilie 2013.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
**GEORGE-CRIN LAURENȚIU
ANTONESCU**

București, 15 iulie 2013.
Nr. 233.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 29/2013 privind stabilirea unor
măsuri pentru plata salariilor personalului din sistemul
bugetar aferente lunii aprilie 2013**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2013 privind stabilirea unor măsuri pentru plata salariilor personalului din sistemul bugetar aferente lunii aprilie 2013 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 11 iulie 2013.
Nr. 673.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2012 privind mandatarea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri în vederea înființării unei societăți comerciale

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se respinge Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59 din 10 octombrie 2012 privind mandatarea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri în vederea înființării unei societăți comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 16 octombrie 2012.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
**GEORGE-CRIN LAURENȚIU
ANTONESCU**

București, 15 iulie 2013.
Nr. 236.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2012 privind mandatarea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri în vederea înființării unei societăți comerciale

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2012 privind mandatarea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri în vederea înființării unei societăți comerciale și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 11 iulie 2013.
Nr. 676.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2012 pentru completarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2009 privind unele măsuri în vederea implementării programului „Prima casă” și adoptarea unor măsuri în vederea îmbunătățirii condițiilor de derulare a programului „Prima casă”

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94 din 18 decembrie 2012 pentru completarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2009 privind unele măsuri în vederea implementării programului „Prima casă” și adoptarea unor măsuri în vederea îmbunătățirii condițiilor de derulare a programului „Prima casă”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 21 decembrie 2012.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
**GEORGE-CRIN LAURENȚIU
ANTONESCU**

București, 15 iulie 2013.
Nr. 237.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2012 pentru completarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2009 privind unele măsuri în vederea implementării programului „Prima casă” și adoptarea unor măsuri în vederea îmbunătățirii condițiilor de derulare a programului „Prima casă”

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2012 pentru completarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2009 privind unele măsuri în vederea implementării programului „Prima casă” și adoptarea unor măsuri în vederea îmbunătățirii condițiilor de derulare a programului „Prima casă” și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 11 iulie 2013.
Nr. 677.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2013 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/2012 privind stabilirea unor măsuri pentru eliberarea benzilor de frecvențe radio 830—862 MHz, 1747,5—1785 MHz, 1842,5—1880 MHz și 2500—2690 MHz, precum și pentru aprobarea unor măsuri în domeniul financiar-bugetar

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62 din 19 iunie 2013 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/2012 privind stabilirea unor măsuri pentru eliberarea benzilor de frecvențe radio 830—862 MHz, 1747,5—1785 MHz, 1842,5—1880 MHz și 2500—2690 MHz, precum și pentru aprobarea unor măsuri în domeniul financiar-bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 374 din 25 iunie 2013.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
GEORGE-CRIN LAURENȚIU

ANTONESCU

București, 15 iulie 2013.
Nr. 239.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2013 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/2012 privind stabilirea unor măsuri pentru eliberarea benzilor de frecvențe radio 830—862 MHz, 1747,5—1785 MHz, 1842,5—1880 MHz și 2500—2690 MHz, precum și pentru aprobarea unor măsuri în domeniul financiar-bugetar

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2013 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/2012 privind stabilirea unor măsuri pentru eliberarea benzilor de frecvențe radio 830—862 MHz, 1747,5—1785 MHz, 1842,5—1880 MHz și 2500—2690 MHz, precum și pentru aprobarea unor măsuri în domeniul financiar-bugetar și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 11 iulie 2013.
Nr. 679.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2012 privind cadrul instituțional pentru coordonarea, implementarea și gestionarea asistenței financiare acordate României prin Mecanismul financiar al Spațiului Economic European și prin Mecanismul financiar norvegian pe perioada de programare 2009—2014

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88 din 12 decembrie 2012 privind cadrul instituțional pentru coordonarea, implementarea și gestionarea asistenței financiare acordate României prin Mecanismul financiar al Spațiului Economic European și prin Mecanismul financiar norvegian pe perioada de programare 2009—2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 863 din 19 decembrie 2012, cu următoarele modificări și completări:

1. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Se desemnează Direcția SEE din cadrul Ministerului Fondurilor Europene ca punct național de contact atât în ceea ce privește Mecanismul financiar SEE 2009—2014, cât și în ceea ce privește Mecanismul financiar norvegian 2009—2014.”

2. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — Se desemnează Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice ca operator de program pentru următoarele domenii de finanțare: Servicii de biodiversitate și ecosistem/Biodiversitate și serviciile ecosistemelor, Reducerea substanțelor periculoase, Adaptarea la schimbările climatice din Mecanismul financiar SEE 2009—2014.”

3. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — Se desemnează Ministerul Economiei ca operator de program pentru următoarele domenii de finanțare: Eficiența energetică din Mecanismul financiar SEE 2009—2014 și Captarea și stocarea carbonului (CSC) din Mecanismul financiar norvegian 2009—2014. Totodată, Ministerul Economiei este instituția desemnată din partea României ca partener de program pentru domeniile de finanțare Sectorul maritim din Mecanismul financiar SEE 2009—2014 și Inovare în industria verde din Mecanismul financiar norvegian 2009—2014.”

4. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — Se desemnează Ministerul Afacerilor Interne ca operator de program pentru următorul domeniu de finanțare:

Cooperarea în spațiul Schengen și combaterea crimei organizate și a infracționalității transfrontaliere, inclusiv a traficului și a grupurilor infracționale itinerante, din Mecanismul financiar norvegian 2009—2014.”

5. Articolul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — Se desemnează Ministerul Fondurilor Europene ca operator de program pentru următoarele domenii de finanțare: Monitorizarea mediului și planificare și control integrat din Mecanismul financiar SEE 2009—2014 și Întărirea capacității și cooperarea instituțională între instituțiile publice, autoritățile locale și regionale românești și norvegiene din Mecanismul financiar norvegian 2009—2014.”

6. Articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — Se desemnează Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice ca operator de program pentru următorul domeniu de finanțare: Promovarea egalității de gen și a echilibrului între viața profesională și cea privată, din Mecanismul financiar SEE 2009—2014.”

7. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — Se desemnează Ministerul Educației Naționale ca operator de program pentru următorul domeniu de finanțare: Cercetare în sectoarele prioritare din Mecanismul financiar SEE 2009—2014.”

8. După articolul 22 se introduce un nou articol, articolul 221, cu următorul cuprins:

„Art. 221. — Se desemnează Ministerul Culturii ca operator de program pentru următoarele domenii de finanțare: Conservarea și revitalizarea patrimoniului cultural și natural, Promovarea diversității în cultură și artă în cadrul patrimoniului cultural european din Mecanismul financiar SEE 2009—2014.”

9. Anexa se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 17 iulie 2013.

Nr. 246.

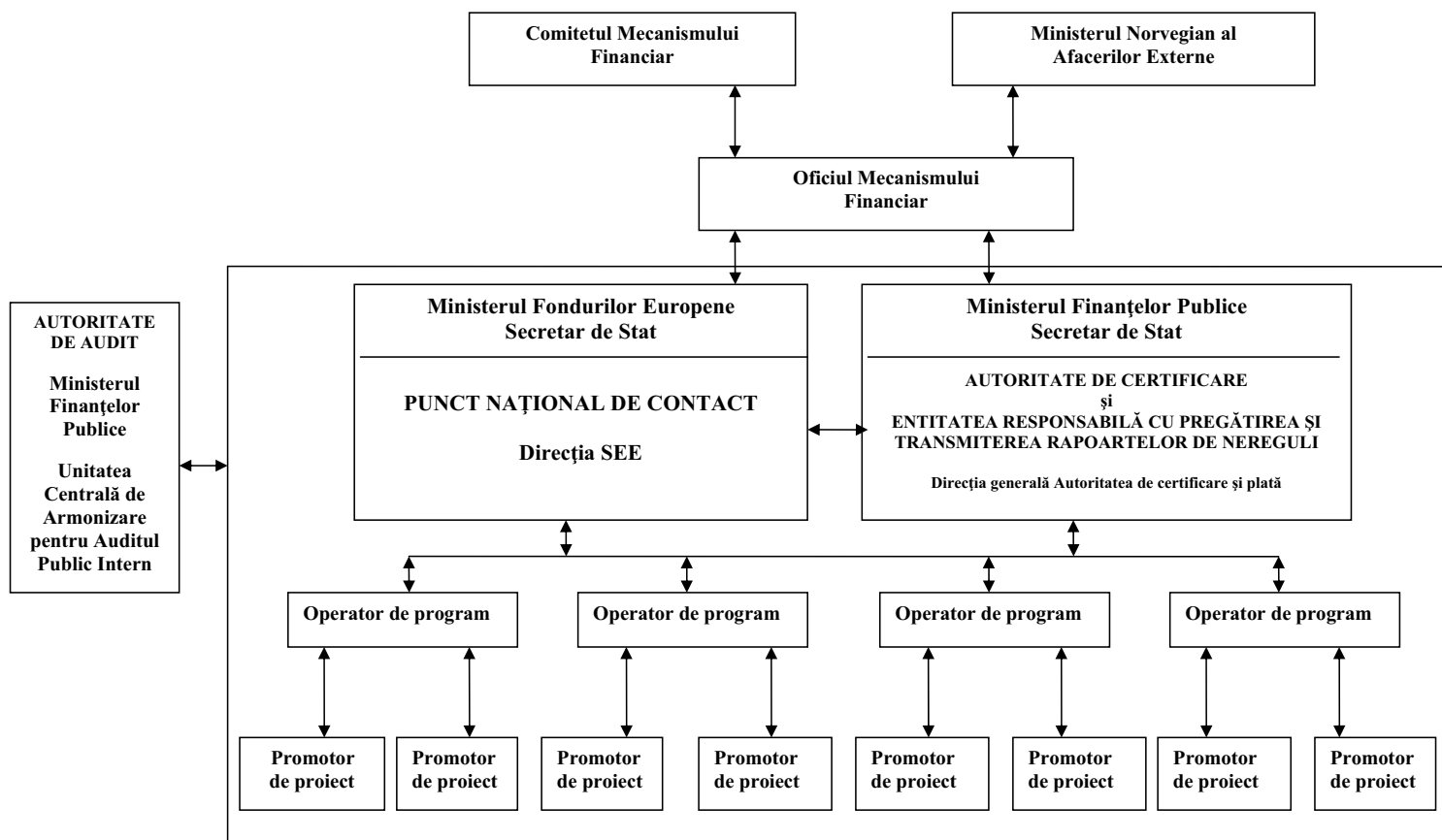
PREȘEDINTELE SENATULUI

GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

ANEXĂ*)

(Anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2012)

Schema interinstituțională

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2012 privind cadrul instituțional pentru coordonarea, implementarea și gestionarea asistenței financiare acordate României prin Mecanismul financiar al Spațiului Economic European și prin Mecanismul financiar norvegian pe perioada de programare 2009—2014

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2012 privind cadrul instituțional pentru coordonarea, implementarea și gestionarea asistenței financiare acordate României prin Mecanismul

financiar al Spațiului Economic European și prin Mecanismul financiar norvegian pe perioada de programare 2009—2014 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 16 iulie 2013.

Nr. 689.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 183**

din 2 aprilie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2012 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din titlul VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2012 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din titlul VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Cătălin Marian Ghiță în Dosarul nr. 3.072/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.597D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată și menținerea jurisprudenței Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 noiembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 3.072/2/2012, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2012 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din titlul VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente**, excepție ridicată de Cătălin Marian Ghiță cu prilejul soluționării unei acțiuni în contencios administrativ având ca obiect despăgubiri.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispoziția legală criticată este neconstituțională, întrucât aduce atingere art. 44 alin. (1) din Constituție și art. 1 din

Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Astfel, autorul susține că legiuitorul poate aprecia în funcție de interesul comunității măsurile de limitare a exercițiului dreptului de proprietate, dar acestea trebuie însă să păstreze un echilibru just între exigențele interesului general al comunității și apărarea drepturilor fundamentale ale individului.

Arată că, în interpretarea Curții de la Strasbourg, noțiunea de „bun” înglobează orice interes patrimonial. Astfel, pe linia acestui raționament, arată că un interes patrimonial intră sub protecția Convenției atunci când titularul său are un drept de despăgubiri împotriva statului, chiar dacă acest drept este „instaurat sub o formă foarte vagă”, dar normele conferă „în mod indubitabil o bază legală unei obligații ce revenea statului”. Mai mult, protecția Convenției se extinde și asupra valorilor patrimoniale care dau subiectului de drept cel puțin o speranță legitimă de a obține folosința efectivă a unui drept de proprietate. Face referire la hotărârile din 22 iunie 2004 și 28 septembrie 2004 pronunțate în cauzele *Broniowski împotriva Poloniei și Kopecký împotriva Slovaciei*.

Mai susține că, în privința bunurilor preluate de stat în perioada comunistă, art. 44 din Constituție nu garantează prin el însuși restituirea acestora. Totuși, odată adoptate, legile reparatorii — în mod evident — trebuie să fie conforme cu Constituția. Abundența actelor normative în materie, emiterea lor succesivă în timp și tardivă, din punct de vedere al importanței problemei reglementate, caracterul parțial și contradictoriu al soluțiilor legislative în materia restituirii proprietăților (în natură sau prin echivalent) a creat o problemă de sistem, ce poate fi cu greu calificată ca neconstituțională în contextul nostru constituțional și legislativ, dar excelent sesizată de Curtea de la Strasbourg ca afectând dreptul de proprietate ocrotit de art. 1 din Primul Protocol la Convenție. În acest sens, menționează Hotărârea din 1 decembrie 2005 pronunțată în *Cauza Păduraru împotriva României*.

Autorul arată că cele stabilite în *Cauza Păduraru împotriva României* sunt valabile și în ce privește domeniul de aplicare al art. 44 din Constituție la dispozițiile art. I din Legea nr. 117/2012 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2012 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din titlul VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și pentru modificarea art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente. De asemenea, Curtea de la

Strasbourg a constatat încălcarea art. 1 din Primul Protocol la Convenție și prin faptul că, deși Legea nr. 247/2005, care a modificat Legea nr. 10/2001, acordă persoanelor îndreptățite la restituire dreptul de a primi o despăgubire, nu s-a reușit să se acorde în mod efectiv aceste despăgubiri (Hotărârea din 16 februarie 2006 pronunțată în Cauza *Porțeanu împotriva României*).

Mai mult, semnaland o neconcordanță a acestei noi legislații cu Convenția, Curtea a constatat că aceasta nu ia în considerare prejudiciul suferit de către persoanele care au fost private de bunurile lor, înainte de intrarea în vigoare a legii, din cauza absenței îndelungate a oricărei despăgubiri. Această mențiune din hotărâre poate fi un serios temei pentru a constata, pe plan intern, neconcordanța aceleiași reglementări cu art. 44 din Constituție.

Autorul excepției mai susține că, inițial, sistarea emiterii titlurilor de despăgubire s-a făcut prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2012 până în septembrie 2012, iar ulterior, prin adoptarea art. 1 din Legea nr. 117/2012, până la 15 mai 2013, acest lucru conducând la neacordarea pe o perioadă îndelungată, în raport cu dispozițiile Legii nr. 247/2005, a oricărei despăgubiri, aspect ce poate fi un serios temei pentru a constata, pe plan intern, neconcordanța acestei reglementări cu art. 44 din Constituție.

În consecință, autorul susține că această insecuritate juridică reprezentată de adoptarea actelor legislative succesive de prelungire a suspendării și aplicării Legii nr. 247/2005 sunt în contradicție cu art. 1 din Primul Protocol la Convenție și, pe cale de consecință, și cu art. 44 din Constituție.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că dispoziția legală criticată este constituțională, ordonanța de urgență fiind emisă datorită situațiilor ce impun intervenția de urgență, precum și pentru preîntâmpinarea pronunțării unor hotărâri judecătorești de obligare la plata unor despăgubiri pentru care nu mai există un mecanism legal de despăgubire. De asemenea, ordonanța de urgență criticată reprezintă o suspendare temporară în raport cu situația determinată de contextul economic actual reprezentat de constrângerile bugetare și de riscul imposibilității menținerii echilibrului bugetar. De asemenea, menționează Decizia Curții Constituționale nr. 723 din 5 iulie 2012.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens face referire la deciziile nr. 760 din 20 septembrie 2012 și nr. 802 din 27 septembrie 2012, prin care Curtea a constatat constituționalitatea dispozițiilor legale criticate. Astfel, consideră că și în cazul de față sunt aplicabile considerentele reținute în deciziile respective.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a

Guvernului nr. 4/2012 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din titlul VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 169 din 15 martie 2012, astfel cum a fost aprobată cu modificări prin Legea nr. 117/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 456 din 6 iulie 2012. În realitate, din motivarea excepției de neconstituționalitate rezultă că obiect al acesteia în reprezintă articolul unic alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2012, text de lege care are următorul cuprins: „(1) *La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se suspendă, până la data de 15 mai 2013, emiterea titlurilor de despăgubire, a titlurilor de conversie, precum și procedurile privind evaluarea imobilelor pentru care se acordă despăgubiri, prevăzute de titlul VII «Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv» din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate privată, precum și art. 1 privind protecția proprietății din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra textului de lege criticat prin raportare la aceleași prevederi constituționale și europene, respectiv prin Decizia nr. 760 din 20 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 721 din 24 octombrie 2012, și Decizia nr. 802 din 27 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 721 din 24 octombrie 2012.

Cu acele prilejuri Curtea a reținut că, în ceea ce privește dreptul de proprietate, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că despăgubirea recunoscută printr-o decizie definitivă și executorie constituie un bun în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; neexecutarea plății într-un termen rezonabil constituie, deci, o atingere a dreptului reclamantului la respectarea bunurilor, ca și faptul că lipsa de lichidități nu poate justifica un asemenea comportament (hotărârile din 19 octombrie 2000 și 7 mai 2002, pronunțate în cauzele *Ambrosi împotriva Italiei*, paragraful 40, și *Burdov împotriva Rusiei*, paragraful 41).

Guvernul, prin adoptarea ordonanței de urgență criticate, nu neagă însă existența și întinderea despăgubirilor constatate prin hotărâri judecătorești și nu refuză punerea în aplicare a acestora. Măsura criticată este mai degrabă una de garantare a dreptului de proprietate asupra bunului dobândit în sensul Convenției, fiind deci o aplicare a art. 44 alin. (2) din Constituție, în contextul economic existent la data adoptării, caracterizat de restrângeri de natură bugetară și de dificultăți în menținerea echilibrului bugetar.

De altfel, faptul că, până la data de 15 mai 2013, se suspendă emiterea titlurilor de despăgubire/conversie, precum și procedurile privind evaluarea imobilelor pentru care se acordă despăgubiri, iar personalul din cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților întocmește și ține la zi evidența dosarelor de despăgubire, înregistrează noi dosare de despăgubiri, analizează documentația existentă în aceste dosare în vederea soluționării legale a cererilor de despăgubire

și ia măsurile necesare în scopul inventarierii și arhivării dosarelor de despăgubire depuse de către persoanele îndreptățite, relevă atenția pe care legiuitorul delegat o acordă executării întru totul a hotărârilor judecătorești ce cad sub incidența Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2012.

Soluția legislativă criticată reprezintă o normă temporară (fiind luată până la data de 15 mai 2013) care nu aduce atingere înseși substanței dreptului la valorificarea titlurilor de despăgubire, obligația statului urmând a se executa după acest termen, prin aceasta titularul dreptului la despăgubire nefiind nevoit să suporte o sarcină excesivă și disproporționată, astfel cum susține autorul excepției.

În concluzie, măsurile stabilite prin actul normativ criticat sunt în acord cu dispozițiile constituționale și convenționale referitoare la ocrotirea proprietății, de vreme ce urmăresc un scop legitim — echilibrul bugetar al unui stat aflat în criză economică — și sunt proporționale, având în vedere marja mare de apreciere a statului în domeniul politicilor economice și sociale, precum și echilibrul realizat de către stat prin măsurile respective.

De altfel, Curtea constată că ordonanța de urgență criticată a fost adoptată în contextul implementării hotărârii-pilot pronunțate de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului în

11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, fiind o măsură temporară care va reglementa, pe lângă măsurile privind reformarea legislației în domeniu, și modul în care va continua procesul de acordare a despăgubirilor, de natură a oferi un remediu adecvat tuturor persoanelor afectate de legile de reparație.

Se are în vedere astfel adoptarea unor măsuri cu caracter general de natură a înlătura, pe viitor, disfuncționalități ale mecanismului de restituire sau de despăgubire și care să poată conduce la realizarea efectivă a dreptului la restituire sau la despăgubire, păstrând un just echilibru între diferitele interese în cauză. De altfel, instanța europeană a reținut în motivarea hotărârii-pilot pronunțate în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României* că statului trebuie să i se lase o marjă largă de apreciere pentru a alege măsurile destinate să garanteze respectarea drepturilor patrimoniale sau să reglementeze raporturile de proprietate din țară și pentru punerea lor în aplicare.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice jurisprudența Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cătălin Marian Ghiță în Dosarul nr. 3.072/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile articolului unic alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2012 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din titlul VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 aprilie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 211

din 29 aprilie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

Augustin Zegrean — președinte
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Iulia Antoanella Motoc — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător

Tudorel Toader — judecător
Andreea Costin — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 95/2006 privind

reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Vasile Cravcescu în Dosarul nr. 1.969/110/2011* al Curții de Apel Bacău — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.574D/2012.

Dezbaterile inițiale au avut loc în ședința publică din 2 aprilie 2013, în prezența reprezentantului Ministerului Public, lipsind părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată. La această dată, Curtea a constatat că la ședința de deliberare nu sunt prezenți toți judecătorii care au participat la dezbaterile cauzei, potrivit art. 58 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, și, în consecință, având în vedere prevederile art. 57 din Legea nr. 47/1992 și ale art. 56 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale adoptat prin Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 6/2012, a amânat pronunțarea pentru data de 3 aprilie 2013 și, ulterior, pentru același motiv, pentru datele de 4 și respectiv 18 aprilie 2013. La această ultimă dată, Curtea, pentru aceleași motive, în temeiul art. 58 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, a repus cauza pe rol pentru data de 29 aprilie 2013, ora 11.00.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care precizează că își menține concluziile prezentate în ședința publică din 2 aprilie 2013 în sensul respingerii ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 771 din 25 septembrie 2012 și Decizia nr. 334 din 17 martie 2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 noiembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1969/110/2011*, **Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010**, excepție ridicată de Vasile Cravcescu într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei sentințe civile privind drepturi de asigurări sociale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispoziția legală criticată este neconstituțională, întrucât creează un regim preferențial anumitor instituții publice, în detrimentul proprietarului de drept și evident cu încălcarea drepturilor acestuia. Prin textul de lege criticat se creează o serie de privilegii de care beneficiază unele „case naționale” în defavoarea proprietății persoanei fizice de drept privat, în speță autorul excepției, fiind obligat la plata contribuției chiar dacă beneficiază de prevederile Legii nr. 189/2000 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 105/1999 pentru modificarea și completarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și cele deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările ulterioare.

Autorul consideră că trebuie să beneficieze de un regim de securitate socială, fără diminuarea cuantumului pensiei prin reținerea contribuției la plata asigurării sociale de sănătate, în caz contrar fiind încălcate prevederile art. 44 din Constituție. Mai susține că aplicarea legii care prevede plata unor contribuții procentuale suplimentare înfrânge flagrant principiul securității juridice. Or, pensiile aflate în plată nu pot fi recalculate în baza unei legi noi care încalcă însăși substanța dreptului la pensie;

reducerea substanțială a nivelului pensiei poate fi considerată ca afectând substanța dreptului de proprietate.

Arată că venitul provenit din pensie reprezintă un bun în sensul art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Reducerea pensiei, precum și lipsirea de dreptul de a mai primi vreodată sumele de bani constând în obligațiile pecuniare procentuale instituite în sarcina titularului dreptului de pensie reprezintă, indiscutabil, o ingerință ce a avut ca efect privarea autorului excepției de bunul său. De asemenea, prin recalcularea pensiei s-a adus atingere chiar substanței dreptului de proprietate.

În continuare, arată că drepturile ce decurg din Legea nr. 189/2000 nu îi pot fi cenzurate. Dreptul său cenzurat prin oprirea din pensie a contribuției la asigurările sociale de sănătate are conținut economic și, dacă legiuitorul român nu ar fi suspendat dreptul periodic, ar fi putut să aibă în patrimoniul său în mod efectiv și licit sumele aferente reținerii contribuției la asigurările sociale de sănătate. Neacordarea/reținerea drepturilor sale de natura venitului provenit din pensie se circumscrie și încălcării art. 6 din Convenție privind dreptul la un proces echitabil.

De asemenea, sunt încălcate și prevederile art. 52 din Constituție, întrucât îi este adusă o vătămare într-un drept al său, dreptul de a primi pensia în cuantumul dobândit și care reprezintă un drept de proprietate în înțelesul art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenție.

Mai arată că în contextul actual dispozițiile criticate contravin și prevederilor art. 136 din Constituție, deoarece proprietatea privată este inalienabilă. Prin modificarea art. 213 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 95/2006 i se încalcă dreptul de proprietate și i se aduce atingere existenței dreptului de a-și exploata și administra bunurile, fiind astfel încălcate și dispozițiile constituționale privitoare la restrângerea unor drepturi și libertăți.

Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă consideră că art. 213 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 95/2006, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010, sunt în acord cu dispozițiile constituționale și convenționale invocate privitoare la dreptul statului de a aprecia asupra politicii financiare și a măsurilor adecvate asigurării sale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și face referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv la deciziile nr. 750 din 26 octombrie 2006, nr. 225 din 17 februarie 2009, nr. 334 din 17 martie 2009 și nr. 335 din 10 martie 2011.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 213 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 107/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 10 decembrie 2010, text de lege care are următorul cuprins: „*Următoarele categorii de persoane beneficiază de asigurare, fără plata contribuției: [...]*”

c) persoanele ale căror drepturi sunt stabilite prin Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, prin Legea nr. 51/1993 privind acordarea unor drepturi magistraților care au fost înlăturați din justiție pentru considerente politice în perioada anilor 1945—1989, cu modificările ulterioare, prin Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare, prin Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin Legea nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950—1961, cu modificările și completările ulterioare, precum și persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 1 din Legea recunoașterii față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, dacă nu realizează alte venituri decât cele provenite din drepturile bănești acordate de aceste legi;”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 136 privind proprietatea, precum și art. 1 privind protecția proprietății din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției de neconstituționalitate cumulează drepturile prevăzute de art. 2 alin. 1 și art. 5 din Decretul-lege nr. 118/1990 cu veniturile realizate din pensie, și, în acest caz, potrivit textului de lege criticat, contribuția se reține din veniturile realizate din pensie, respectiv din ceea ce depășește 740 RON, fără a fi afectate drepturile ce decurg din prevederile Decretului-lege nr. 118/1990.

Raportându-se la o asemenea critică de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra textului de lege criticat în raport cu aceleași dispoziții din Constituție și cu critici asemănătoare celor invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 334 din 17 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 22 aprilie 2009, Curtea a reținut că este de principiu că scutirea de la plata contribuției la asigurările de sănătate nu este un drept constituțional, iar acordarea unei asemenea scutiri, în considerarea unor situații obiective sau subiective, este lăsată la opțiunea liberă a legiuitorului. Față de cele de mai sus, legiuitorul, prin art. 213 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 95/2006, a stabilit acordarea calității de asigurat fără plata contribuției, printre altele, și persoanelor care beneficiază de drepturile prevăzute de Decretul-lege nr. 118/1990, cu condiția să nu realizeze venituri în afara celor acordate pe baza acestui act normativ. Această opțiune a legiuitorului este justificată, astfel cum a statuat Curtea prin Decizia nr. 750 din 26 octombrie 2006,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 957 din 28 noiembrie 2006, de faptul că cei care realizează venituri din alte surse suplimentare se află într-o situație diferită față de persoanele ale căror venituri provin doar din ajutoarele bănești acordate de legile speciale și, eventual, din pensii, persoane față de care se justifică în mod obiectiv și rezonabil aplicarea unui tratament juridic diferit, și anume scutirea de la plata contribuției la asigurările sociale de sănătate.

În privința obligației plății contribuției pentru asigurări sociale de sănătate pentru veniturile obținute din pensii, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 35 din 24 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 7 martie 2012, că sistemul public de asigurări sociale de sănătate, datorită faptului că este guvernat de principiul solidarității, își poate realiza obiectivul principal, respectiv cel de a asigura un minimum de asistență medicală pentru populație, inclusiv pentru acele categorii de persoane care se află în imposibilitatea de a contribui la constituirea fondurilor de asigurări de sănătate. Art. 56 din Constituție prevede obligația cetățenilor de a contribui prin impozite și prin taxe la cheltuielile publice. În cazul sistemului public de sănătate, aceste cheltuieli publice vizează însăși îndeplinirea obligației constituționale a statului de a asigura ocrotirea sănătății și protecția socială a cetățenilor (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 335 din 10 martie 2011, precizată mai sus).

Curtea a mai arătat că principiul așezării juste a sarcinilor fiscale impune ca plata contribuțiilor să se facă în același mod de către toți contribuabilii, prin excluderea oricărui privilegiu sau discriminări, astfel ca, la venituri egale, contribuția să fie aceeași.

Toate acestea demonstrează faptul că pentru a dobândi calitatea de asigurat persoana în cauză trebuie să contribuie la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, iar această contribuție se stabilește prin aplicarea unor cote asupra veniturilor pe care persoana le realizează. Numai legiuitorul este în drept să stabilească categoriile de venituri pentru care urmează a se plăti contribuții la bugetul asigurărilor de sănătate; în lipsa plății acestei contribuții, persoana nu poate dobândi *ex officio* calitatea de asigurat. Faptul că legiuitorul are posibilitatea de a excepta pensia de la plata unor astfel de contribuții reprezintă o chestiune care ține în mod exclusiv de opțiunea sa. O atare exceptare nu este o cerință de ordin constituțional.

De asemenea, Curtea constată că nu pot fi reținute nici susținerile privind încălcarea dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 alin. (1), precum și a prevederilor art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Relevantă, în acest sens, este și Decizia nr. 224 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 18 aprilie 2012.

În privința privilegiilor autorităților publice, Curtea nu poate reține critica, art. 16 din Constituție, în cazul autorului excepției de neconstituționalitate, fiind aplicabil în raport cu persoane care realizează venituri și nu cu autoritățile sau cu instituțiile publice cărora li se plătesc aceste contribuții.

Totodată, Curtea reține că prevederile art. 53 din Constituție nu sunt incidente în cauză, întrucât nu există nicio restrângere a exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale.

În fine, Curtea reține că aspectele privind eventualele neconcordanțe între dispozițiile Legii nr. 95/2006, cu modificările și completările ulterioare, și dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426 din 31 august 1999, aprobată cu modificări și completări

prin Legea nr. 189/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 8 noiembrie 2000, cu modificările și completările ulterioare, invocate de autorul excepției de neconstituționalitate nu reprezintă chestiuni ce țin de exercitarea controlului de constituționalitate, astfel că aceste aspecte și completează competența instanței de contencios constituțional.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Vasile Cravcescu în Dosarul nr. 1.969/110/2011* al Curții de Apel Bacău — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 213 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Bacău — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 aprilie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Andreea Costin

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind unele măsuri pentru exercitarea funcției de președinte al Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor

Având în vedere dispozițiile art. 6 alin. (1), alin. (2) lit. d) și alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.148/2008 privind componența, atribuțiile și modul de organizare și funcționare ale Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor, republicată,

în temeiul art. 15 lit. a) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Lukacs Vilmos se eliberează din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor.

Art. 2. — Începând cu data prevăzută la art. 1, domnul Bogdan George Jansen se numește în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor, pentru durata rămasă a mandatului.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 19 iulie 2013.

Nr. 267.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2013 al Centrului de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile

În temeiul prevederilor art. 16 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței Guvernului nr. 26/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Centrului de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile, aprobată cu modificări prin Legea nr. 55/2010, ale Hotărârii Guvernului nr. 1.013/2010 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Centrului de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile, și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2013 al Centrului de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile, care funcționează în subordinea Ministerului Transporturilor, finanțat din venituri proprii, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli al Centrului de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile reprezintă limite maxime și nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și numai cu aprobarea ministrului transporturilor.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează nerealizări ale veniturilor aprobate, Centrul de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile poate efectua cheltuieli proporțional cu gradul de realizare a veniturilor.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului transporturilor nr. 254/2013 privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2013 al Centrului de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 3 aprilie 2013, se abrogă.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor,
Cristian Ghibu,
secretar de stat

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

**Bugetul rectificat pe anul 2013
pentru Centrul de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile**

- mii lei -

Cap./ Titlu	Subcap. Articol	Paragraf/ Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2013
A	B	C	D	1
00.01	10		VENITURI PROPRII TOTAL VENITURI	6.100,00
00.02			I. VENITURI CURENTE	6.100,00
29.00			C. VENITURI NEFISCALE	6.100,00
36.10			DIVERSE VENITURI	6.100,00
	50		Alte venituri	6.100,00
84.10			CHELTUIELI TOTAL	12.630,00
01			CHELTUIELI CURENTE	6.442,00
10			Titlul I. CHELTUIELI DE PERSONAL	3.308,00
	10.01		Cheltuieli salariale în bani	2.545,00
		01	Salarii de bază	2.425,00
		02	Salarii de merit	-
		03	Indemnizație de conducere	-
		04	Spor de vechime	-
		05	Sporuri pentru condiții de muncă	-
		06	Alte sporuri	-
		07	Ore suplimentare	-
		08	Fond de premii	-
		09	Prima de vacanță	-
		12	Indemnizații plătite unor persoane din afara unității	70,00
		13	Indemnizații de delegare	50,00
		30	Alte drepturi salariale în bani	-
	10.02		Cheltuieli salariale în natură	68,00
		01	Tichete de masă	68,00
		30	Alte drepturi salariale în natura	-
	10.03		Contribuții	695,00
		01	Contribuții pentru asigurările sociale de stat	525,00
		02	Contribuții pentru asigurările de șomaj	15,00
		03	Contribuții pentru asigurările sociale de sănătate	125,00
		04	Contribuții pentru asigurările de accidente de muncă	10,00
		06	Contribuții pentru concedii și indemnizații	20,00
		07	Contribuții la fondul de garantare pt.plata creanțelor salariale	-
20			Titlul II. BUNURI ȘI SERVICII	3.134,00
	20.01		Bunuri și servicii	1.315,00
		01	Furnituri de birou	81,00
		02	Materiale pentru curățenie	18,00
		03	Încălzit, iluminat și forță motrică	40,00
		04	Apă, canal și salubritate	11,00
		05	Carburanți și lubrifianți	100,00
		06	Piese de schimb	-
		07	Transport	50,00
		08	Poștă, telecomunicații, radio, tv, internet	80,00
		09	Materiale și prestări de servicii cu caracter funcțional	350,00
		30	Alte bunuri și servicii pentru întreținere și funcționare	585,00
	20.02		Reparații curente	70,00
	20.04		Medicamente și materiale sanitare	2,00
		01	Medicamente	2,00
	20.05		Bunuri de natura obiectelor de inventar	80,00
		01	Uniforme și echipament	60,00
		03	Lenjerie și accesorii de pat	-
		30	Alte obiecte de inventar	20,00
	20.06		Deplasări, detașări, transferări	420,00
		01	Deplasări interne	80,00
		02	Deplasări în străinătate	340,00
	20.11		Cărți, publicații și materiale documentare	10,00
	20.12		Consultanță și expertiză	67,00

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

- mii lei -

Cap./ Titlu	Subcap./ Articol	Paragraf/ Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2013
A	B	C	D	1
	20.13		Pregătire profesională	150,00
	20.14		Protecția muncii	40,00
	20.30		Alte cheltuieli	980,00
		02	Protocol și reprezentare	20,00
		03	Prime de asigurare non-viața	50,00
		04	Chirii	760,00
		30	Alte cheltuieli cu bunuri și servicii	150,00
			CHELTUIELI DE CAPITAL	6.188,00
71			Titlul XII. ACTIVE NEFINANCIARE	6.188,00
	71.01		Active fixe	6.188,00
		01	Construcții	5.900,00
		02	Mașini, echipamente și mijloace de transport	218,00
		03	Mobilier, aparatură birotică și alte active corporale	-
		30	Alte active fixe	70,00
	71.03		Reparații capitale aferente activelor fixe	-
			REZULTAT FINANCIAR	
			VENITURI TOTALE	6.100,00
			CHELTUIELI TOTALE	12.630,00
			a) Excedent	
			b) Deficit	6.530,00
			c) Sold disponibil din anul precedent pentru acoperirea deficitului	6.530,00

Date de fundamentare a cheltuielilor de personal în bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2013:

- 1) Număr mediu de personal: 31 persoane;
- 2) Câștigul mediu brut lunar: 6.514 lei(RO)/salariat;
- 3) În câștigul mediu brut lunar de la punctul 2) nu este cuprinsă și suma destinată plății conducătorului unității (suma de 80 mii lei);
- 4) În cheltuielile cu salariile sunt cuprinse și indemnizațiile membrilor Consiliului de Conducere (suma de 70 mii lei);
- 5) În cheltuielile cu salariile sunt cuprinse și indemnizațiile de delegare (suma de 50 mii lei).

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 639911